

dene laa. Tag jer i Agt, I Højremænd, vi ved, hvilke Vaaben vi skal bruge. Det sagde Venstres Ordfører i Folketinget overfor Højre. Og med Hensyn til økonomisk Forfølgelse skal jeg oplyse, at Venstre ovre i Horsens havde en brun Bog, hvori var opført alle de Købmænd og forretningsdrivende, der havde stemt paa Højre ved Valget; den blev udsendt til Landmændene, for at de kunde vide, at det var Helligbrøde, om Venstremændene vovede at handle hos Mænd, der havde stemt paa Højre!

Det var det Parti, der var ved at falde i Afmagt, da Socialdemokraterne ganske med samme Grund som Venstre i sin Tid ønskede en Valglov, hvorved vi fik Ligestilling med de andre, og hvor Flertallet kom til at raade. Det var nemlig simpelt hen det, det drejede sig om; thi Venstre havde faaet et lille Privilegium og kunde raade med et Flertal af Mandater uden et Flertal af Stemmer. Vi vilde have, at det virkelige Flertal skulde raade; og da vi saa proklamerede Generalstrejke og sagde: Nu standser vi Arbejdet i alle Virksomheder, da erklærede Venstre, at det var noget af det grufuldeste; et saadant Parti burde aldrig have Indflydelse i Politik, de var ansvarløse. Og det sagde man, efter at man i sin Tid havde givet Anvisning paa, hvordan man skulde bære sig ad, hvor det gjaldt om at kæmpe for Friheden. Men nu lød Talen ganske anderledes!

Og man talte om Krænkelse af Pressefriheden! Nu bagefter ser vi, at et Blad, der ikke vilde make Ret og ikke vilde skrive, som det høje Ministerium vilde have, der skulde skrives, og som den konservative Ledelse vilde have, der skulde skrives, nemlig „Politiken“, forfølges økonomisk. Det er Pressefriheden, som den praktiseres fra de Herrer's Side, der var saa indignerede i April, da de mente, at deres Presse ikke havde fuld Ligestilling.

Alt dette: Hymnerne til Friheden, det nationale Spørgsmaal, det økonomiske Spørgsmaal, blev benyttet paa en saadan Maade overfor Vælgerne, at Resultatet i og for sig ikke var overraskende. Det var ikke til at overraskes over, at Vælgerne saa erklærede, at det virkelig var paa høje Tid at faa andre til Styret, Mænd, der havde en uplettet Fortid, Mænd, der kæmpede med pænere Vaaben end Generalstrejke, Mænd, der vidste Besked finansielt og vilde gøre noget for de Danske i 2den Zone, mere end Socialdemokraterne og de Radikale vilde, og Mænd, som vilde føre Staten ud af det Uføre, den var inde i, i Stedet for idelig at ty til Statslaan. Jeg er sikker paa, at den

højtærede Finansminister vil forsikre, at han forsager alt, hvad der hedder Statslaan, og at han er en Modstander af nye Skatter, fordi det er galt at komme med nye Skatter. Vi skal spare; vi behøver ikke nye Skatter. Ja, ved Forelæggelsen her i Rigsdagen sagde den højtærede Finansminister ganske vist noget andet, men det var desværre efter Valget. Men det var ikke underligt, thi ved Valgene vilde man vise, at nu skulde vi ind i nye og bedre Forhold, nu skulde der komme Folk til, som holdt ganske anderledes af Danmark og den danske Del af Sønderjylland end de, der havde været ved Styret før.

Da de saa endelig kom til, viste det sig hurtigt, hvordan det gik. Jeg vil minde om et Forslag, der ligger paa Medlemmernes Pladser i disse Dage, og som er forelagt af Indenrigsministeren, nemlig Forslag om Pligthugst i Skovene. Jeg husker ikke, hvem det var, om det ikke var den højtærede Landbrugsminister, der, i Tiden før han kom herind som Minister, en Gang kritiserede de Lovforslag, hvori der stod: Indenrigsministeren bemyndiges til, Indenrigsministeren er forpligtet til, Indenrigsministeren maa, Indenrigsministeren har Ret til at forbyde. Jeg vil bede de Herrer om at kige paa dette Lovforslag. Om det saa er Maksimalprisen, er den taget med. Skovejeren skal hugge saa meget, som den højtærede Minister bestemmer, han skal hugge, og naar han har hugget det, maa han ikke hugge mere, end Indenrigsministeren giver ham Lov til at hugge. Naar han endelig er naaet saa vidt, forbyder Indenrigsministeren ham at tage saa meget for Brændet, som han vil. Prisen bestemmer Indenrigsministeren. Og hvis han har vanskeligt ved at komme bort fra sin Skov, saa bemyndiges Indenrigsministeren til at ekspropriere, saa der kan blive fri Færdselsret. Er det ikke akkurat, som det kunde være skrevet, ja, af en Socialdemokrat næsten? Det er i hvert Fald noget saadant, som blev kritiseret i højeste Grad før Valget. Det var den Maade, hvorpaa man regerede; det var Systemet. Naar man læser denne Lov, vil man se, at det er nøjagtigt det samme her. Men det næste Valg kommer først om 4 Aar, og saa glemmer man vel, hvad der er sket før i Tiden.

Med alt dette for Øje kan jeg forstaa, at Venstres Ordfører var saa fordragelig i Dag. Ganske vist kom der et lille Tilløb til et Forhør overfor det radikale Venstre. Han spurgte meget interesseret, om det radikale Venstre virkelig vilde vedligeholde Samarbejdet med Socialdemokraterne. Han ønskede omgaaende Svar paa det Spørgs-